

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om en bedre indsats på ældreområdet og øget plejehjems- og ældreboligbyggeri.

Af Villy Søvnal (SF) m.fl. (Fremsat 25/10 94. Første behandling 8/11 94. Betænkning 27/1 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Villy Søvnal (SF):

I dag oplever vi en række forhold på ældreområdet, som jeg tror mange af Folketingets partier vil karakterisere som utilfredsstillende. Vi har ældre, der venter efter endt sygehusbehandling, vi har ældre, der venter hjemme i ikkevelegnede boliger, og vi har ældre, der ikke modtager den fornødne hjemmehjælp, selv ikke den aftalte.

SF har fremsat dette beslutningsforslag for at få ryddet op i de forhold, for sagen er jo, at problemerne forøges i de kommende år, medmindre der handles meget snart. I år 2000 vil der være 12 pct. flere ældre, altså mennesker over 85 år, end der er i dag, og tidsspanudet, fra Folketinget eventuelt vedtager dette beslutningsforslag, til det virker, er en 4-5 år.

Efter at beslutningsforslaget blev fremsat, har regeringen indgået et finanslovforlig med Venstre og De Konservative. Det løste ikke de problemer, vi står over for, der næppe kan løses sammen med Venstre, De Konservative og den borgerlige ideologi.

Efter at beslutningsforslaget var til første behandling, har vi som svar på et spørgsmål til boligministeren fået oplyst, at ældreboligbyggeriet er faldet dramatisk de sidste 3-4 år. Vi er i øjeblikket nede på at bygge omkring 1.500 ældreboliger om året, og det er ikke kun efter SF's opfattelse for lavt. Vi har noteret os med interesse, at også formanden for Pensionisternes Samvirke, hr. Ivar Nørgaard, som også er medlem af Ældreboligrådet, anlægger en vurdering, der falder helt i tråd med vort forslag til udbygningen, nemlig at der er brug for 5.000 flere ældreboliger om året.

Men situationen klares jo ikke med ældreboliger alene. Der er også brug for flere hænder til

hjemmehjælpen, der ikke hænger godt nok sammen, og til at bemande de nye ældrecentre, der tages i brug. Med det stigende antal ældre i de kommende år får vi også flere alderssvækkede ældre, flere senildemente og flere stærkt fysisk plejekrævende. Det er romantik at forestille sig, at vi kan klare det her alene ved at gå videre ad den vej, der hedder: Længst muligt i eget hjem.

Siden fremsættelsen har vi i SF også bemærket, at socialministeren har spillet ud med en plejehjemsreform.

Efter vores vurdering, der deles af formanden for Pensionisternes Samvirke, hr. Ivar Nørgaard, lægger man op til at bygge for lidt. Man lægger op til et bruttobyggeri på 2.000 nye boliger om året, men den samtidige renovering af ældreboliger betyder, at nettotilgangen kun bliver 1.000 om året.

Det er kun nok til at klare dem, der venter på sygehusene, men ikke nok til at sikre, at også de, der venter hjemme, får et bedre boligtilbud. Det er heller ikke nok til at sikre, at også den store stigning i antallet af ældre boligsøgende, vi kommer til at opleve i de kommende år, kan få en tilfredsstillende bolig, og det er slet ikke nok til at sikre en god sammenblanding af stærke ældre og ældre, der har megen hjælp behov, så vi kan få en situation, hvor ældre hjælper ældre.

Af de grunde skal jeg anbefale, at man støtter SF's beslutningsforslag.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Villy Søvnal var inde på det faldende ældrebyggeri. Da jeg synes, det er rigtigt oplyst de tal, vi har for øjeblikket, vil jeg gerne sige, at det er korrekt, at der i 1993 blev sat 1.537 i gang, i 1994 2.055, og vi forventer i 1995 et nybyggeri på 3.100. Det er ganske vist et skønnet tal, og det skyldes, at tilsagnet fra kommunerne for 1995 er givet så sent som i december 1994, men det ligner ganske væsentligt over det, vi tidligere har haft; det nærmer sig faktisk meget stærkt det største tal på 3.407, som vi havde i 1990.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 18 (SF, FP og EL) stemte for, 92 (S, V, KF, RV og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Medlemsbidrag for selvstændige og for medlemmer på overgangsydelse).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 30/11 94. Første behandling 8/12 94. Betænkning 1/2 95).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

§ 2 vedtoges med 104 stemmer (S, V, KF, SF, FP, RV og CD) mod 4 (EL).

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 2 udgår, var dermed forkastet.

§ 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 20 til socialministeren: »Hvilke initiativer påtænker regeringen at sætte i værk med henblik på at sikre en langsigtet og sammenhængende børne- og familiepolitik?«

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 29/11 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/12 94).

Begrundelse

Villy Søvnal (SF):

Vi har rejst denne forespørgselsdebat, fordi vi synes, regeringen på børneområdet og familieområdet følger noget, man kunne karakterisere som en slingrende kurs. I 1980'erne skete der klare forbedringer på området, bl.a. sikrede man på det tidspunkt i et samarbejde med SF søskenderabatten og en lavere forældrebetaling.

Det står så i modstrid til de to ting, der skete med finansloven i år, og som vi opfatter som en uvenlig handling over for børnefamilierne: Orlovssatserne for forældre, der går på orlov, blev forringet fra 80 pct. af de maksimale dagpenge til 70 pct. og med udsigt til, at man i 1997 skal helt ned på 60 pct., og søskenderabatten blev forringet på den måde, at det første barn ikke længere får rabat. Den blev til gengæld hævet lidt for de efterfølgende børn, men sammenlagt blev der taget penge ud af børnefamiliernes økonomi. Det brød vi os ikke om i SF, og det gjorde børnefamilierne heller ikke.

Vi stiller i dag denne forespørgsel for at prøve at få nogle af de centrale ting på plads. Vi har noteret os, at regeringen har afgivet et løfte om en pladsgaranti inden udgangen af 1995, og det vil vi godt have bekræftet i debatten i dag.

Efter vores opfattelse er et andet centralt element i en børne- og familiepolitik, at børn og voksne får mere tid sammen. Børnefamiliernes dagligdag er kendetegnet ved at være utrolig travl, og det lægger et utrolig stort tryk på børnefamiliernes dagligdag; vi tror, det vil hjælpe at få sikkerhed for lidt mere tid.

Det tredje, vi godt vil drage frem i dag, er, at der også fortsat er brug for at arbejde med kvaliteten i såvel de indholdsmæssige som i de fysiske tilbud til børn.

Endelig vil vi pege på, at det er regeringens ansvar at sikre, at der leves op til lovgivningen også i de svære børnesager, hvor børn anbringes uden for eget hjem. Vi har en lovgivning,